

Beszámoló

a HATÁRTALANUL! program keretében megvalósult erdélyi tanulmányi kirándulásról

Osztályunk 24 tagja – kiegészülve két 7. r-es társunkkal– egy tartalmas, élményekben gazdag erdélyi kiránduláson vett részt 2026. április 21. és 25. között. A csoport kísérőtanárai Masikáné Karakó Tímea, Bódisné Gémes Edit tanárnők, Szoboszlai Csaba és Uhrin tanár urak voltak. Utunk során végig együtt haladtunk a II. kerületi II. Rákóczi Ferenc Gimnázium diákjaival, ami még inkább közösségivé tette az élményt.

Első nap (2026. április 21.)

Kora reggel indultunk Budapestről. Az utazás jó hangulatban telt, hiszen már a buszon elkezdődött a közös élményszerzés.

Első megállónk a Királyhágó volt, amely Erdély egyik történelmileg fontos kapuja: évszázadokon keresztül választotta el a Partiumot Erdély belső területeitől.

Ezután Bánffyhunяд felé vettük az irányt, ahol a először a „cigány palota”-ként emlegetett épületre csodálkoztunk rá, majd megtekintettük a református templomot.

A templom különlegessége kazettás mennyezete és gazdagon díszített belső tere, amely a kalotaszegi népművészet egyik kiemelkedő példája.

Továbbutazva buszból csodálhattuk meg a híres Tordai-hasadék látványát, amely meredek sziklafalaival Erdély egyik legszebb természeti képződménye. Elhaladtunk Erdőszentgyörgy mellett is, ahol a Rhédey-kastély történetét hallgattuk meg – innen származik Rhédey Klaudia, aki II. Erzsébet egyik felmenője volt.

Ahogy beléptünk a Sóvidékre, idegenvezetőnk, Árpi bácsi, sok érdekességet mesélt a sós víz gyógyító és gazdasági jelentőségéről, valamint a helyi hagyományokról. Estére Korond településre érkeztünk, ahol elfoglaltuk szállásunkat.

Második nap (2026. április 22.)

Reggel Székelyudvarhely felé indultunk. A város főterén álló Vasszékely szobor a székelyek kitartását jelképezi, és az első világháború hőseinek állít emléket. Meglátogattuk a szoborparkot, ahol híres magyar történelmi személyiségek szobrai sorakoznak, valamint kívülről megtekintettük a református kollégiumot és a görögkatolikus templomba is bementünk.

Egy kellemes sütőzésre is sor került az Alexandra Cukrászdában, ahol megpihentünk, és helyi finomságokat fogyasztottunk, megízlelhattuk például a székely krémet. A város különösen érdekes volt a sok magyar nyelvű felirat miatt, ami erősítette bennünk az összetartozás érzését.

Délután Kőrispatak következett, ahol a Szalmakalap Múzeumban jártunk. Itt megtudhattuk, hogyan készülnek a híres szalmakalapok, és hogy ez a mesterség ma is sok helyi család megélhetését biztosítja. Kézműves foglalkozáson is részt vettünk, valamint meglátogattuk a helyi malmot és a „csodakutat”. Lajoska bácsi megható beszéde és imája különösen emlékezetes maradt.

Ezután a Bözödújfalui emlékpark következett, amely egy víz alá került falu emlékét őrzi. A történet megrázó képet adott a múlt eseményeiről.

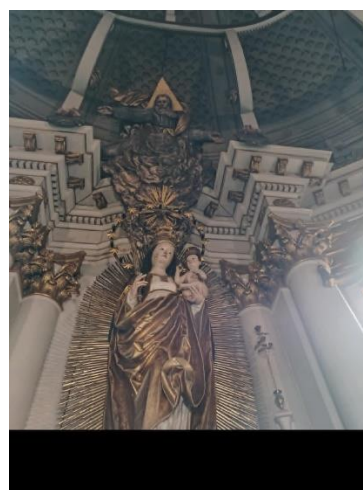
Este Korondon a Páll Lajos művelődési házban kulturális esten vettünk részt, ahol helyi fúvószenekar és néptáncsoport lépett fel. A műsor után finom fánkkal vendégelték meg minket.

Harmadik nap (2026. április 23.)

Utunk Csíkszereda felé vezetett, ahol megtudtuk, hogy a város híres a jégkorong iránti szeretetéről és erős sporthagyományairól. Ez kifejeződik abban is, hogy a buszmegállóknak hokiütő formája van.

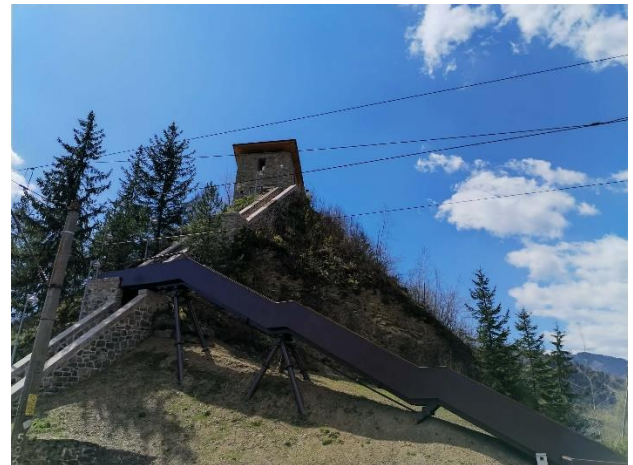
Innen a Csíksomlyói kegytemplom felé vettük az irányt, amely a magyarság egyik legfontosabb zarándokhelye. A templomban található Szűz Mária-szoborhoz kapcsolódó hagyomány szerint a hívek kendővel érintik meg a szobrot, amit mi is megtettünk.

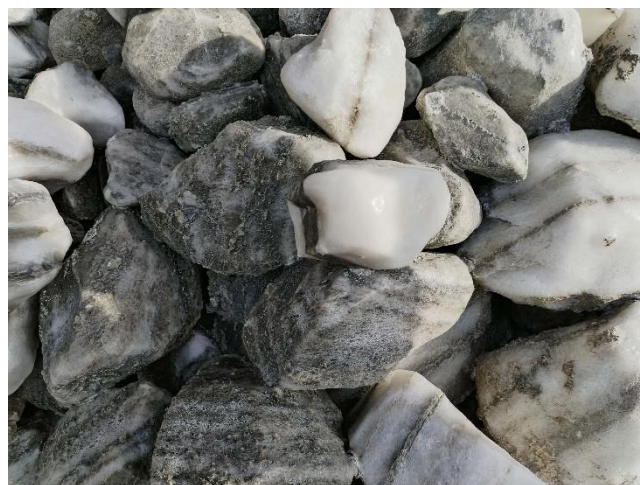
Ezután Csíkszentkirály településen a Csíki chipsgyárba látogattunk, ahol bepillantást nyerhettünk a gyártási folyamatokba.

A nap csúcspontja a gyimesi vidék volt. Álltunk az Ezeréves határon, amely a történelmi Magyarország keleti szélét jelölte. Itt a csángók életéről és hagyományairól is hallhattunk.

Negyedik nap (2026. április 24.)

Ezen a napon Korondon maradtunk, ahol a helyi hagyományokat ismertük meg mélyebben. Részt vettünk egy sóvágáson, amely bemutatta, hogyan dolgozzák fel a parajdi sót.

Megismerkedtünk a taplászás mesterségével is, a taplógombából készült anyagot vasalással formáltuk, ami különleges élményt jelentett.

Helyi finomságokat kóstoltunk, majd ellátogattunk Farkaslaka településre, ahol megkoszorúztuk Tamási Áron sírját, és megnéztük szülőházát. Tamási Áron a székely irodalom egyik legjelentősebb alakja, műveiben gyakran jelenik meg a székely identitás és humor.

A nap során kürtőskalácsot is sütöttünk, valamint megismertük a hagyományos szénégetés folyamatát. Este egy búcsúműsor keretében elkészítettünk idegenvezetőnktől, Árpi bácsitól.

Ötödik nap (2026. április 25.)

Hazafelé úton megálltunk Marosvásárhely városában, ahol meghallgattuk a Fekete március történetét, amely a közelmúlt egyik fontos és tanulságos eseménye.

Városi sétánk során megtekintettük a Kultúrpalota szecessziós épületét, amely híres díszített üveglakairól és koncertterméről, valamint a vármegyeházát, a barátok templomát és a Rózsák terét.

Ezek után buszra szálltunk, és estére visszaérkeztünk Budapestre.

A mindennapok hangulata

Folyamatosan elvarázsoltak bennünket Árpi bácsi ízes beszédével, hitelesen előadott, személyes tapasztalatokon nyugvó székely történetei, illetve remek viccei.

Kirándulásunk minden napját zenés ébresztő indította, amit bőséges reggeli követett. Napközben szendvicsebédet kaptunk, esténként pedig finom, meleg vacsorával zártuk a napot.

A közös élmények, a sok nevetés és a rengeteg új ismeret mind hozzájárultak ahhoz, hogy ez az út felejthetetlen maradjon minden résztvevő számára.

